

3278 KRIVDA GREHA.... BOŽJE USMILJENJE.... ODRŠITEV....

4. oktober 1944: Knjiga 43 [Bertha Dudde](#)

Ob prihodu Jezusa Kristusa na Zemljo, da bi človeštvo odrešil, je nad Njim ležalo breme nagrmdenih grehov. To je razumljivo samo tistim, ki poznajo razlog za človekovo zemeljsko življenje ter pomen in namen stvarjenja, kajti ti vedo, da je človek zaradi greha prehodil pot skozi stvarstvo in da se mora zdaj na zadnji stopnji tega greha osvoboditi, da bi se končno znova vrnil k Bogu, iz katerega je prvotno izšel. Toda greh človeka veže na Zemljo, greh mu zapira pot k Bogu, zaradi njega postane prepad med človekom in Bogom nepremostljiv; tako greh uničuje namen zemeljskega življenja in človeka potiska nazaj v najglobljo globino, iz katere se je že dvignil skozi stvarstvo na svoji poti. Pred Kristusovim prihodom je bilo človeštvo polno greha, ker Boga ni več prepoznavalo; bilo je v temni duhovni noči, brez vsake ljubezni in brez vsakršnega stremljenja k popolnosti. Bilo je daleč od Boga in zato v največji nevarnosti, da se pogrezne v brezno, torej da stopi na pot, ki vodi navzdol - v večno pogubljenje - brez spoznanja in brez ljubezni. Ta oddaljenost od Boga se je kazala v načinu življenja, ki je popolnoma nasprotoval Božjim zapovedim; bil je to način življenja, ki je bil v nasprotju z božjim redom. To je bilo življenje očitne sebične ljubezni, in takšno življenje je bilo polno greha ter povsem proti Božji volji. In takšno življenje nikakor ni moglo privedi do osvoboditve ljudi in blaženega življenja po smrti, temveč je bila njegova posledica duhovna smrt - stanje skrajnega trpljenja v onstranstvu, ki se nikoli ne bi končalo, kajti Božja pravičnost je morala zahtevati zadoščenje za vsak greh, krivda ljudi pa se je že neizmerno povečala, tako so bila bitja brez upanja, da bi se še kdaj približala Bogu.

Za bitje pa oddaljenost od Boga pomeni nemoč, nezmožnost delovanja, temo in nazadnje zakrknjenost njegove biti.... To za bitje pomeni duhovno smrt - stanje, ki je veliko hujše kakor ne-bivanje.... kakor popolno izginotje.... Toda izginotje bitja je nemogoče, zato so tudi muke teh bitij onkraj vseh predstav neznosne in neskončne.... In večno Božanstvo se je tega usmilito in priskočila na pomoč grešnemu človeštvu, tako da se je večna Ljubezen utelesila v človeku, ki je v svoji vseobsegajoči ljubezni prevzel nase grehe človeštva in ljudi iz tega (stanja) osvobodil s tem, da je za krivdo greha opravil pokoro ter Bogu daroval žrtev za spravo (zadoščenje).... Ki je dal samega sebe, torej svoje življenje, da bi ljudem povrnil svobodo in jim omogočil dostop do Božjega kraljestva, v katerega se lahko vstopil le v popolni čistosti, brez greha.... Tako je človeštvo odrešil krivde greha; vzel je nase vso krivdo, neizmerno trpel in svoje trpljenje ter smrt na križu daroval večni Božanskosti, da bi ji zadostil, ustvaril pravično poplačilo za ljudi in jim omogočil, da se ponovno približajo Bogu. In Bog je sprejel žrtev človeka Jezusa.... Zaradi Jezusa Kristusa je ljudem odpustil krivdo za greh in vrata nebeškega kraljestva so se odprla vsem, ki so sprejeli njegov dar milosti.... Človeštvo je odrešil greha in njihove krivde.... Ponudil jim je zadnjo priložnost, da dosežejo svoj zemeljski življenjski cilj.

(4.10.1944) Njegova več kot velika ljubezen je hotela s poti ljudi odstraniti vse ovire, ki so jim zapirale dostop do večnega doma; toda največja ovira je bil greh, kajti ta je človeku odvzel moč in voljo. Posledica greha je bila, da so ljudje ležali na tleh brez moči in volje ter se niso mogli sami dvigniti, ker jih je breme greha pritiskalo k tlom. In zato je Jezus Kristus to breme vzel nase, ga položil nase in ga nesel na križ, da bi s svojo smrtjo poravnal krivdo ljudi za greh. Človeštvo, ki je po Jezusu Kristusu postalo svobodno, je zdaj lahko sprejelo Njegovo žrtev, a jo je lahko tudi odklonilo....

Delo odrešenja je bilo izvršeno za vse ljudi, vendar Bog jim nikoli ne bo vsiljeval blagoslovov tega odrešenja proti njihovi volji. Toda izgubili jih bodo, če si ne bodo želeli biti odrešeni.... Takrat bo greh še vedno težko ležal na teh ljudeh in takrat bodo neizbežno potegnjeni v brezno, kajti takrat bodo zavrnil Božjo ljubezen, in takrat bodo še vedno morali večno trpeti v svoji nevednosti. Njihova krivda za greh se ne bo zmanjšala; pravzaprav bodo na to krivdo še vedno nalagali številne zemeljske grehe, ki jim jih Bog lahko odpusti le, če sprejmejo Njegov dar milosti, torej če lahko z vero in prepričanjem verujejo, da se je Božja neskončna ljubezen usmilita njihovih grehov in jim poslala Odrešenika. Vera v to bo ljudi

spodbudila, da se pokesajo svoje krivde greha, se obrnejo k Njemu za odpuščanje in se predajo Njegovi milosti in usmiljenju, ter bodo tako blagoslovi dela odrešenja v njih začeli učinkovati. Njihova moč volje in notranja moč se bo okrepila, in zdaj se bodo lahko osvobodili izpod oblasti Božjega nasprotnika. In o odpuščanju greha bo lahko govoril le tisti človek, ki se zavestno zateče pod Kristusov križ, Mu prizna svojo krivdo in ga prosi za usmiljenje.... Njegova molitev bo uslišana, njegova krivda bo odpuščena.... Amen.

[Bertha Dudde](#)